

Nyolcezer aradmegyei fiatal — munkaruhában

Több mint két hét telt el a tanév befejezése óta. Az iskola folyó-sói, tantermei kiürültek, csak az érettségiző, felvételiző diákok foglalták el azóta néhány napra. Az iskolák környéke a vakáció első napjától kezdve mégis minden reggel benépesedett, a szokottnál is korábban. A táskákban azonban tankönyv, füzet, ellenőrző könyvecske helyett, komoly adag uszonna lapul. És a csengő sem szól, mint máskor órára hívogatóan. A hívószót két hétig indulásra készülő autók motorjainak zúgása helyettesítette.

A jövőre még használható iskolai egyenruha hosszú időre a szekrénybe került. Mindenki munkaruhába öltözött. Mert a nagyvakáció első napját is munkával töltötté sok ezer iskolás.

Dolgos nyár kezdődött.

A nemrég országunkra szakadt természeti csapás okozta károk kiküszöbölésében, a helyreállítási munkákban, a nehéz napok okozta kiesések behozásában hazánk egész lakossága egyemberként vesz részt. Az iskolások — nagy többségben az ifjúsági szervezetek tagjai — lelkesen vállalták a munkát, a KISZ-szervezetek felhívására, segítségükre, munkájukat ajánlva fel ott, ahol erre szükség van.

Két hétig az iskolákban nem a jólismert katalógusból olvasták a névsort. S országwide háromszázezer tanuló indult minden reggel a határba, vagy kezdte a munkát az ifjúsági építőtelepeken. A hazaszeretet, a párt tanításainak szellemében nevelt ifjúság azt tette, amit tennie kellett: ismét kifejezte halálját, azokról a nagyszerű élet- és munkafeladatokról, amelyeket a párt, a kormány, az egész nép bízott benne. Az ország fiatalok ifjúsága, a holnap utánpótlása ismét bebizonyította, méltó a bízalomba, amit beléje helyeztek.

Az országos háromszázezerben az Arad megyei több mint nyolcezer tanuló is benne van. Csak Arad municipium liceumaiból, általános és szakiskoláiból több mint 6500 tanuló vett részt a vakáció első két hetében mezőgazdasági munkában, a megye állami mezőgazdasági vállalataiban és termelőszövetkezetekben. Mintegy 800 tanuló — a liceumok nagyobb osztályai — az anyanyelvi, pécskai, sági, barackai, borosjenői, a Muresul és Scinteia AMV-ben dolgozott.

A helyi táborokban — Tornán, Kaszóján, az Árcsola AMV-ban, az Arad—Kürtös országot modernizálási munkálatainak — a napokban kezdte meg munkáját a második váltás.

Kiemelnénk a tornyai ifjúsági munkatábor tanulóinak magatartását, akik elhatározták, hogy a két hetet még egygyel megtoldják mert szükség van munkájukra.

A nagyvakáció első hetei a munka hetei voltak. Az elkövetkezendő időszakban újabb munkatáborok indulnak. Július első hetében tervezik a nagylaki, szemlaki, sertészilvási komplexumok építőtelepeinek megnyitását, július közepétől többszáz tanuló segít az aradi konzervgyárban. Az őszi betakarítási munkákban — szeptember, október hónapban — újabb négyezer diák lesz jelen a munka mezején.

Két hét telt el.

A tanulókat bebizonyították, kiváló eredmények elérésére képesek, hozzáértő irányítás mellett, ha munkájukat jól szervezik, megfelelő munkahelyre osztják be őket. A sági AMV-ben az aradi textilipari szakiskola lányainak átlagos napi kerete meghaladta a 45 lejt Szé megvalósításokkal zárták a munkát a barackai AMV-ben dolgozó pánkai liceumi tanulók, a kaszójai tábor tagjai a pécskai 1-es és 2-es számú aradi 5-ös számú Liceum. Munkájuk jóvedelmét — szerény hozzájárulásként a 2000-es FEC számlára teszik, az árvízármentesítés megsegítésére.

A tanulók egy része befejezte a munkát, megtette kötelességét. Számukra kezdődhet az igazi nagyvakáció.

DOLGOS VAKÁCIÓ

A gyerekek valószínűleg nem be-tedtek volna meg, abban a „rozoga kunyhóban” sem. De Manea Matei (a megyei KISZ-bizottság aktivistája) még a lehetőséget is igyekezett megelőzni. Az olyan ember típusa, aki az apróbb, jelentéktelenebb részletekből is problémát csinál: problémát, amit azonnal, helyben meg kell oldani, el kell intézni, mert különben a végső cél rovására mehet. És ez a végső cél nagyon világosan körvonalazott: teljesíteni, teljesíteni a feladatokat, hasznos munkát végezni és nyereséggel zárni a kétételes táborozást. „Mert ugye, a napi koszt 15 lej fejenként, s elképzelhetetlen, hogy a kereset csak a kosztira legyen elég”.

— És nehéz annyi pénzt keresni?

Az energikus, borostás arcú atvönöl egy kis gondfűtő.

— Ezek a gyermekek úgy dolgoznak, mint az oroszok, de...

Erre a „mint az oroszok”-ra felkapom a fejem. A tulságosan erős felsőfokú jelzőket bizalmatlanul fogadja az ember, úgy érzi, kikopott belőlük a tartalom, csak a szó üres, kongóan üres hüvely maradt.

— Akkor mi a baj?

— Mióta itt vagyunk, vagy három napot nem dolgoztunk végig rendesen. Az első nap, berendezkedtünk, felállítottuk az ágyakat (Aradról hoztuk őket) alig maradt annyi időnk, hogy kimenjünk és körülnézzünk. Aztán vagy két napot esett. S ha itt esik, komolyan esik. Vég-eredményben tehát: nem állunk nagyon fényesen, jobban mondva nem úgy, ahogy elképzeljük. De ezt ne írja, mert behozzuk mi, vasárnap délelőtt is dolgoztunk. Mikor szép idő van, szolók a fiúknak, hogy vigyünk több uszonnát magunkkal és maradjunk egy órával, kettővel többet kint, csináljuk meg azt is, amit tegnapra terveztünk. Meg is értik, nem akar senki szegényben maradni.

Persze, hogy nem akar senki a kaszójai fiúk közül, akik — úgy dolgoznak mint az oroszok. (El ne felejtsem: a kaszójai fiúk a megyei néptanács mellett működő Iskolacsoporthoz tart. Első és másodévesek).

Délelőtt tíz óra. A tornyai határ-ban leteszik a lapátot, asót, közelebb jönnek az uszonnás tállhoz, és a felorás szünetben kifújják magukat. Messziről úgy néznek ki, mint egy fűrdőző társaság. Ing nélkül, feltűrt száru munkanadrágban, fűrdősszobában ülnek a fűvön, mindnyájan olyan barnák, mintha tengerparti labo-

rozásból jöttek volna. Csak a két nevelő-felügyelő, Stuparu Ioan és Costinea Mircea visel inget. Ők is csak azért, mert élénkpirosra égett bőrük nem bírja egyelőre a napozást.

Beszélgünk. Munkáról, normáról, délutáni szórakozásról, az egész tábori életéről, amelynek máris kialakultak a maga szokásai, szertartásai.

A munka — vallják egyhanguan — nem nagyon nehéz. De nem is olyan könnyű, hogy ne kellene komolyan venni. A gépekkel asott levelező-gyűjtő-csatornák oldalát kell egyengetni, egyenesre ásni, hogy majd egyenletesen nőjje be a fű. Szilárdan kösse meg a rögöt. A fiúk nem először fognak lapátot a kezükben. A szakiskolában hozzá szoktak a szerszámokhoz, a munkához is. (Később hallottam: a fiukat olyan munkára fogták, hogy semmi eredményét nem látták. Haza akartak menni...)

A határba jövet Adámút Petru technikussal beszélgettem. A szakértő alapos-ságával magyarázta, mit jelent ez a nagyméretű, a megye tekintélyes részére kiterjedő csatornázási-lecsapolási munkát a mezőgazdaság számára. A tornyai részleg csak kis része az egésznek. Jól termő szántóföldeket szabadítanak meg így a hosszasan esősek követ-kezményeitől, teljesen sík területekről vezetik le a gyűjtőcsatornába a vizet. (Nemrég a tornyai határ fölött hatalmas eső esett, egyetlen nap alatt majdnem 100 liter negyzetméterenként. A földeknek mégsincs víz).

Itt dolgoznak hát a vagongvári szakiskolások. Első éves, 14-16 éves fiúk, és úgy, hogy munkájukkal mindenki elége-dett. Prof. Nicolae mémmük, a munkate-lep vezetője mondta: fiatalok ezek a fiúk, s a földmunka a nehéz munkák kö-zé tartozik. Igaz, nekik a legkönnyeb-bet adtuk. Meg vagyok elégedve az el-ért eredményekkel, a fegyelmekkel egy-aránt. Tavaly is voltak nálunk diákok, de mondtam, az ideiek jobban tetsze-nek. Az áradások következtében lema-radtunk egy kicsit, főleg a Maros menti övezetekben. Most, minden segítség kü-lönösen értékes.

A brigádosok felnőtté komolysággal meselik, büszkéik rá, hogy általában megkeresik a napi 25 lejt. Ha jól megy, majdnem harmincat. Az időjárásról is függ. Mert ma, például, hajnalban esett az eső, a szokottnál később jöttek ki. De a 25 lejt mára is meglesz. Leszámit-va a kosztira költött tizenötöt, még min-dig marad tíz lej egy főre eső kereset.

Azt az árvízkarosultak javára ajánlják fel.

Lassan letelik az uszonnaszünet. Ki-kj veszi a lapátot, szétrajzanak a sáncok mentén. Néhányan a csatorna aljából merik ki az iszapot, arasznyi vízben áll-va. Fel sem veszik a gumicsizmát, pe-dig mindenki van, aki vízben dolgo-zik. Olyan nagy a hőség, hogy legszive-ssebben elválna az ember, nyakig me-rülne a zavaros lébe.

Lekaszálódok egy szőke, keményköté-sű fiú mellé. Cálina Savunak hívják, a-radi, először van táborban.

— Hogy tetszik?

— Még jobban tetszene, ha nem len-ne ilyen meleg. A tábori élet újdonsá-got jelent számomra. Nem maga a mun-ka, hanem az, hogy együtt vagyunk délután is a barátokkal, osztálytársak-kal. Délután kettőkor befejezzük, az e-ből es alvas után marad idő játékra, szórakozásra is.

Közelebb jön a nyurga Buchter Wal-ter is. Tőle tudom meg, hogy a tábori futball-bajnok csapatának két oszlop-s tagjával állok szemben. A négy brigád közül a harmas lett a tornyai taborel-sőség.

— Vasárnap bevitték a faluba, me-gnéztük a világbajnoki döntőt. Olaszor-szágnak drukoltunk, szerettük volna, ha itt marad a kupa Európában. De ha jobbak voltak a brazilok, hát vigye-k...

Nagyon belemértünk a beszélgeté-sbe, már a beázott plafonról csorgó víz-nel tartottunk (a Walter ágyába csor-gott), amikor észrevettem, hogy fotóri-porterünk javában rendezi a srácokat egy csomóba. Ha kép, hát legyen hatá-sos; hogy is nézne ki, ha a 95 tanuló közül csak kettő-három kerülne bele. „Csak nyugodtan dolgozzatok, nem kell ide nézni”.

Arról is érdekes lenne elbeszélgetni: egyszerűen kell mesterkedni, míg valami természetes lesz.

Ebédidő.

A munkától, hőségtől me-gfáradva, éhesen ereszkedik le a völgybe a valamikor erdősz-laknak épült ház felé a kis csapat. Már messziről érzik az ebéd illatát. Van, aki ebből kezd találgatni, vajon mi lesz, masok meg a reggelinél megkérdezték „Cucu tanti” a szakácsnő — „jól főz, sötétítőn főz, de a takarékoskodás-hoz nem akar érteni. A multkor is any-nyi zsirt tett az ételbe, hogy...”

Ezt Manea Mateitól hallom, neki a takarékoskodás is szívügye.

Ilyenkor ebéd előtt, a nagy diófa a-latti ácsolt asztal körül tvukok, csirke-maszkálnak, felugranak a földre vert labu padokra, az élmesebbjéit egyene-sen az asztalról kell elhessegetni. A srá-cok alig várják, hogy a szakácsnő le-mossa az asztalt máris körülülnek és hatalmas étvágyal esnek neki az ételnek. A munka, az erdei levegő ha-tása ezen is jócskán látszik.

Azt már utoljára hagvom, hogy az élelmiszer ellátás (olykor-olykor) bizony-dócg, a menü (néha) egyhangú és, hogy az erdészeti hivatal — különösen az elején — nem ölte magát a helyzet megváltoztatásáért. Ilyenkor szokás azt mondani, hogy „fontos”, „fontosabb” dolgaink is vannak. Ez is egy válasz.

Tornyai mások az ebéd szokásai. Ott felsorakozva mennek, a brigádvezetők-kel az élen az ebédőbe. Többen van-nak, sorba kell állni, önkiszolgálás van, előirásosabb a szertartás.

Az ebéd utáni két óráas alvás minden táborban a szabályokhoz tartozik. Senki sincs ellene, a pihenés mindenkire rá-fér. A délutáni programhoz is erőt kell gyűjteni.

Hogy miből is áll ez a délutáni program?

Nagyon sok mindenből. A tábor órarendje szerint dé-lután 5-től csupa kulturális és sportte-vekenység szerepel műsoron. Sportte-vekenység van inkább. Futball, rö-p-labda, kézilabda. Akinek izlése van hozzá, a tornyai határban fürödhet is egy gubbenőben.

A kulturális tevékenység?... Hm... Ambar van lemezjátszó, sakk, malom, ha ezt kulturtevékenységnek lehet szá-mítani. És persze hozzátartozik a film is, amit a faluban néztek meg és az új-ságolvasás.

Kaszóján a menedékház melletti me-dencében — ilyenkor délután ide sűt a nap — vagy tíz-tizenkét fiú fürdik. „Mi takarítottuk ki önkéntes munkával az iszapotl kimostuk, miért álljon itt kihasználatlanul”.

Valóban. Ha önjerejéből segíthet ma-gán az ember, miért ne tegye? Felőra mulva cseperegni kezd. Színté hallom, a KISZ-aktivistát: Nézzé, me-gint esik. Ha így halad, nem tudom mi

lesz a tervvel. De higgye el, nem mi leszünk a hibások.

A fiuk indulnak hazafelé, csak ugy, fűrdőruhában. Viháncolnak, a meztelen felsőtesteken csatognak a vízes túrlú-közök.

Öt óra elmúlt. Szakad az eső. Az e-gyik halóban valaki dobnázik, s talán haza gondol, valahova Moldovába. A többiek az ágyak tetején heverésznek. Itt-ott nyitott ujság.

(Ha leltart készítenék a délutáni szó-rakozásokról, röviden azt mondhatnám: fürdés, két garnitúra sakk, négy futball-labda, két törött ablak.)

A másik halóban sakkoznak, a szoba-bajnokság ki tudja hányadik partiját játsszák.

— Ki a legerősebb?

— Az a sovány, piros pulóveres, a sarokban.

A többiek a sakkozókat bámulják, aludni próbálnak, beszélgetni, valami-vel agyonütni az időt. Ilyenkor, esőben egyáltalán nem könnyű. De ni, kezd elállni. Több sem kell, felkapják a fo-cit, rohannak kifelé. Sötétségig meg van pár óra, ki kell használni. Mert sötétedéskor itt, Kaszóján vége a nap-nak.

Es sok ép ablak van még a házon...

Természetesen, a délutáni program ennél gazdagabb szokott lenni. „Politi-kai körök” tartanak, ahol a bel-és külpolitika idősebb kérdéseiről, a ha-zafias nevelésről és más témákról tar-tanak előadásokat, megbeszéléseket.

Milyenek ezek az emberek? Kik ezek a fiúk?

Eleinte csak annyit tudok ró-luk, hogy szakiskolások. Fiatalok, akik az életre készülnek, me-sztereket tanulnak, vakációjuk két hétet hazafias munkára áldoznak.

Vajon mennyit mondtam azzal, hogy szakiskolások?

Tornyai, Buda Ilie, a megyei KISZ aktivistája diktálja az adatokat: 102-en jöttek, most 95-en vannak.

Es a többiek?

Önkéntlenül arra gondolok, a többi elment, megszokott. Tavaly már láttam ilyet, akkor éppen Buda elvtárs is ott volt. Meg is kérdezem:

— Nem, szó sincs róla. Az egyik nem vigyázott magára, nagyon leeegette a nap, a másikat meg kellett operálni, egy daganattal, a harmadik versenye-nient, birkózó, a negyedik...

Es van egy, egyetlen egy a 102 kö-zül, akit el kellett távolítani, fegyelm-i kiharagosa miatt. Az első éven megbu-kított, az iskolában, itt is csavargott. A munkatáborba véletlenül került tán. Nincs itt mit keresnie.

Hogy milyenek ezek a fiúk?

Kaszóján hallottam egyiküktől: tu-dom, és tudja mindenki, dolgozni jöt-tünk ide. Szükség van ránk. Mindig jó érzés, tudatában lenni annak, hogy szükség van rád. S akkor úgy dolgozik az ember, hogy két-három órákor, ha hazajön a munkából ebédelni, lepihe-ni, azzal az érzéssel üljön az asztalhoz: megtettem én is a mai napi kötelességem.

Kik ezek a fiúk?

Láttam az ősies színekbe öltö-zött domboldalt, a kivagott bokrok, faágak levelei a forró napsütésben szinte órák alatt megfogyvadtak, elsárgultak. Minden lé-pesnyi előrehaladásért komolyan meg kellett verekedni. A fiúk, — a vézna, piros szövetesre is kötött van — bal-ajakkal vagdosnak a karvastagságú fákat, hadakoznak az eleinte még szerszámhoz szokott kezükben is meggyűlő vízho-lyagokkal. Aztán a hólyagok kifekad-nak, leszáradnak, egy domboldalt pedig, a nyár kellős közepén, ősies színekbe öltözik. Csak a kiszabadított facseme-ték egyenes sora mutatja, hogy nem pusztulást vezetett az ember. A sárgás ol-dal mellett, még megtisztítatlan terü-let. Valóságos dzsungel.

Kik ezek a fiúk?

A tornyaiakat úgy hívják, hogy Voi-cu Dumitru, Horga Ioan, Petris Mihai...

A kaszójaiakat: Deac Vasile, Cocic Eu-gen, Pop Ionel...

Egy-egy mondasukból is munkájú után azt hihejünk: érett gondolkodá-felnőttek, férfiak. De aztán hallom, sikeresen befejezik a munkát, a két tábort, szombaton, az ebéd r egy üveg sört kapnak.

— És várják?

— Természetesen.

— És mit várnak? A munk-zését, vagy az üveg sört?

— Hát... nem tudnám por-mondani... Ahogy halották beszélnek többet.

Es akkor rájössz, hogy mégiscsak gyerekek.

NEMZETKÖZI ÉLET

Az oktatásiügyi nemzetközi értekezlet 32. ülészaka

GENF. — Horia Liman, az Agerpres tudósítója jelenti:

Szerdan megkezdte munkálatait az UNESCO szervezte oktatásiügyi nemzetközi értekezlet 32. ülészaka, amelyen 200 küldött vesz részt 80 országból. A román delegációt Traian Pop egyetemi tanár, oktatásiügyi miniszter-helyettes vezeti. A résztvevők elemzés tárgyává teszik az UNESCO és a nemzetközi oktatásiügyi iroda tanulmányait arról, hogy a tanulók különösen a fejlődő országokban milyen szociális okok miatt maradnak ki az iskolából.

Vitaindítót tartott René Maheu, az UNESCO vezérigazgatója.

Elhalasztották az Apollo-14 felbocsátását

WASHINGTON. (Agerpres).

Az Apollo-14 felbocsátására nem kerül sor 1971. január 31. előtt — jelentette ki Thomas Payne, a NASA igazgatója. Erre az elhalasztásra, mint mondták, azért van szükség, hogy az Apollo-13 űrhajó balesetét követő kivizsgálás következtetéseinek megfelelő módosításokat hajtsanak végre. Payne rámutatott, hogy ki kell cserélni az oxigéntartályokat és módosítani kell a villamosberendezéseket.

Az Apollo-14-et, az eredeti programnak megfelelően, októberben kellene felbocsátani. Az űrhajónak a Fra Mauro övezetben kell leszállnia, amelyet eredetileg az Apollo-13 holdszállási helyéül jelöltek ki. Az űrhajó legénysége a következőkből áll: Alan Shepard, az űrhajó parancsnoka, Stuart Roosa, a holdmodul pilótája, Edgar Mitchell, a vezérőrnagy pilótája.

WASHINGTON. (Agerpres).

John Chafee amerikai tengerészeti miniszter bejelentette, hogy az év végéig átadják a saigoni hatóságoknak azt a 125 amerikai hadihajót és más katonai hajót, amely a dél-vietnami hadszínteren van. Amint rámutatott, az intézkedés hozzátartozik a háború „vietnamizálás” programjához, azt állította, hogy az Egyesült Államok haditengerészeti erői december 30-ig megszüntetik a hadműveleteket Dél-Vietnam területén. Az amerikai miniszter hozzáfűzte: az USA dél-vietnami tengerészeti támaszpontjainak személyi állománya december 30. után is helyben marad „tanácsosi” minőségben.

J. W. Hawkins, a Save the children fund (Anglia) igazgatója közölte, hogy a katasztrófák esetén rendkívüli intézkedéseket fogantató bizottság felhívására 80 000 font sterlinget gyűjtöttek a romániai árvízkarosultaknak.

W. Koreska, A. Streller és Agerpres osztrák cégek a bécsi Nemzetközi Atomenergia Ügynökség keretében működő tisztviselők nemzetközi szervezete és Vasile Popa román származású lakos csaknem 21 000 schillinget adományozott.

A klagenfurti Caritas társaság 4487 kilo súlyu ruhaneműt, cipőt, takarót, matracot és gyógyszert adományozott és küldött el Romániába.

Az ausztriai Caritas társaság újabb, mintegy 15 500 kilo súlyu ruhaneműt küldött segítségként a nagyváradi Vöröskereszt címére. A búrmai Vöröskereszt mintegy 37 dollár értékű gyógyszert adományozott az árvízkarosultaknak. Gyógyszereket ingyen szállítottak a romániai Vöröskeresztnek a Cifal társaság egyenként 10 000 frankot adományozott a romániai árvíz sújtotta vidékek megsegítésére.

Maria Barbier brunói lakos a garban ahol dolgozik, 1250 frankot gyűjtött a román árvízkarosultaknak.

A Japán Kommunista Párt XI. kongresszusa

TOKIO. — Florea Tuiu, az Agerpres tudósítója jelenti:

Szerdan megnyitotta a Japán Kommunista Párt XI. kongresszusa, amelynek munkálatain 947 küldött és 26 japán demokratikus és helyi közigazgatási szervezet képviselője vesz részt meghívottként. Közöttük van T. Senaga, az Okinawai Néppárt elnöke, Ryokichi Minobe, Tokio város kormányzója, Torazo Ninagawa, Kyoto prefektúra kormányzója, S. Ogawa, a Sohyo al-elnöke.

Megnyitó beszédet mondott Sanzo Nosaka, a Japán Kommunista Párt elnöke.

Ezt követően Kenji Miyamoto főtitkár előterjesztette a Japán KB jelentését a párt két kongresszus közötti tevékenységéről.

A napirenden szerepel még a Központi Ellenőrző Bizottság jelentése, a szervezeti szabályzat módosításának kérdése és az új vezetők szervek megválasztása.

Norodom Szianuk kambodzsai államfő nyilatkozata

PHENIAN. (Agerpres).

Norodom Szianuk kambodzsai államfő, Kambodzsai Nemzeti Egyesítőfrontjának elnöke Phenianban nyilatkozott tett közzé az USA-nak arról az elhatározásáról, hogy 1970. július 1-ig kivonja Kambodzsából szárazföldi csapatait. A nyilatkozat hangsúlyozza, hogy az amerikai szárazföldi csapatok kivonását követeli az amerikai legítim-

adások fokozása és a saigoni csapatok további állomásoztatása Kambodzsában. Leszögezi továbbá, hogy fennáll a thaiföldi fegyveres erők kambodzsai betörésének a veszélye. „Indokina három népe az USA és „szövetségesei” összes fegyveres erőinek teljes, azonnali és feltétel nélküli visszavonását követeli Indokina egész területéről” — hangzik a nyilatkozat.

A külföldi sajtóból

A Heath-kormány első nehézségei

A júniusban megtartott angol parlamenti választások általános meglepetésre a konzervatívok győzelmével végződtek, s ennek folytán új kormány került Anglia élére. A nemzetközi sajtó, amely eddig a legkülönbözőbb találgatásokba bocsátotta a laburisták vereségét illetően, most az új konzervatív kormány előtt álló problémákat és nehézségeket taglalja. A Le Monde a Heath-kormány első nehézségeivel foglalkozó kommentárt közöl angolai tudósítójától. Az alábbiakban e kommentárból idézünk.

Edward Heath új brit miniszterelnök betartotta a választási kampányban tett ígéretét, s csökkentette a kormány tagjainak számát. Valóban, a nemrég közzétett kormánylistán 84 miniszteri funkció szerepel, tehát tízenhétel kevesebb, mint a laburista kormányban. Az így megtakarított kiadás (évi 85 ezer font sterling) azonban minimális összeg a közkiadások teljes összegéhez képest és inkább csak szimbolikus jellegű.

Egy héttel a választási győzelem után azonban már jelent-

keztek az első gondok. Az első probléma szociális jellegű: a kormánynak szembe kell néznie azzal a súlyos helyzettel, amelyet a dokkmunkások július 14-re kitűzött sztrájkja jelent. A sztrájk súlyosan hatna ki a brit kereskedelemre. A dokkmunkások követeléseit jogosnak, főként a fizetésemelést illetően. Ez lesz tehát az első erőpróba a Heath-kabinetnek.

A társadalmi légkör általában nem mondható kedvezőnek. A hajógyárak gépészeinek és munkásainak szakszervezete leszögezte, hogy ellenez minden olyan törvényt, amely szakszervezetek jogait csorbitana. Más szakszervezetek részéről is hangzottak el figyelmeztetések. A TUC, a szakszervezeti mozgalom vezető szerve határozathozott, hogy visszautasítja a kormány minden beavatkozását a kollektív munkaszervezőkkel kapcsolatos tárgyalásokba. Egy másik szakszervezet határozat tudomására hozta a konzervatív kormánynak, hogy szembeszáll a sztrájkjog megvonására irányuló célkitűzéssel. (Le Monde)

Magas román kitüntetések adtak át francia közéleti személyiségeknek

PARISZ. — Georges Dascal, az Agerpres tudósítója közli:

Nicolae Ceausescu, az Allamtanács elnöke nevében szerdán Constantin Flitan, hazánk párizsi nagykövete átnyújtotta azokat a magas román kitüntetések, amelyeket a román államfő franciaországi látogatása alkalmával adományozott francia közéleti személyiségeknek a Franciaország és Románia közötti kapcsolatok és együttműködés fejlesztéséhez nyújtott hozzájárulásukért. A román nagykövet ez alkalomból fogadott egy kitüntetettek biztetését.

SAIGON.

Szerda hajnalban a dél-vietnami hazafias erők megtámadták egy saigoni katonai tábornok a Mekong-deltában. A hazafiak aknavetőkkel támadták az ellenséges csapatok Tinhi Bienen-i berendezéseit Saigontól 108 kilométerre délnyugatra. Harckocikat jelentettek a Chau Duc tartományi Tri Ton város közeléből is.

Ugancsak szerdára virradó éjjel B-52-es amerikai repülőgépek a Mekong-delta körzetét bombázták — közli a UPI.

DEL-VIETNAM: Quang Binh tartomány légitereinek őrei, akik lelőttek egy betolakodó amerikai repülőgépet.

A hírügynökségek jelentik

PRAGA.

Június 29-én és 30-án Karlovy Varyban találkoztak Bulgária NK, a Cseh SZK, a Lengyel NK, a Magyar NK, a Német DK, Románia Szocialista Köztársaság, a Szlovák SZK és a Szovjetunió művelődésiügyi miniszterei és művelődés- és művészetügyi bizottságainak elnökei.

A részvétel eszmecserét folytattak kulturális és művészeti kérdésekről.

PHENJAN.

Norodom Szianuk kambodzsai államfő, a Kambodzsai Nemzeti Egyesítőfront elnöke befejezte látogatását a Koreai NDK-ban — közli a Koreai Központi Távírási Iroda.

Elutazása előtt megbeszélést folytatott Kim Ir Szen-nel, a Koreai Munkapárt KB főtitkárával, a Koreai NDK Miniszteri Kabinet-ének elnökével.

HANOI.

Vietnam Demokratikus Köztársaság külügyminisztériumának szóvivője — jelenti a VNA hírügynökség — elítéli azt, hogy az amerikai légierő június 26-án megtámadta Huong Lap Sont és hogy amerikai tüzéség ugyanazonnap bombázta Vin falut. Mindkét helység a vietnami demilitarizált övezet északi részén terül el. A szóvivő követelte, hogy az USA ves-

sen véget minden olyan akciójának, amely sérti Vietnam DK függetlenségét.

TIRANA.

Tiranában ülést tartott Albánia NK Demokratikus Frontjának Főtanácsa a szeptember 20-i választások kapcsán. Szeptember 20-án megválasztják a Népi Gyűlés és a néptanácsok képviselőit, a bírókat és a népi ülnököket az összes bírósági fórumokba. Az összejövetel munkálatait Enver Hodzsa, a Demokratikus Front Főtanácsának elnöke vezette. Ramiz Alia, a Főtanács alelnöke jelentésben ismertette a Front választási feladatát.

Az ülés elfogadta Albánia NK Demokratikus Frontja Főtanácsának választási felhívását Albánia népehez.

ROMA.

Olaszországban a telefon és távíró hivatalok alkalmazottai szerdán megátroztatlan időre sztrájkot hirdettek. A sztrájkot különösen az afrikai és közel-keleti országokkal való összeköttetés szünetelt. A római benzinkutak kérészek-mehzete 48 órára sztrájkba lépett.

PARIZS.

Franciaország az első nyugat-európai állam, amely törvény: hozta a légitörvények büntetésére. A francia nemzetgyűlés kétden tővenyt fogadott el az ilyen cselekmények megtorlása céljából. A törvény szerint azt a személyt, aki Franciaországban repülőgépet elrejt az utóból 5 évtől 10 évig terjedő börtönnel büntetik. Ha sebülés történik, a büntetés 20 évi börtönre, ha pedig halálos eset fordul elő, életfogytiglanig terjedhet.

WASHINGTON.

Mike Mansfield szenátor figyelmeztetett arra a veszélyre, hogy az időközben indoklani háborúvá fejlődött vietnami háború fokozatosan délkelet-ázsiai háborúvá alakulhat át. A kockázatot csak fokozza a thaiföldi csapatok kambodzsai intervenciója, ami maga után vonja az USA további beavatkozását. A saigoni csapatoknak nyújtott állandó legi és tüzérségi támogatás máris ezt bizonyítja — mutatott rá Mansfield.

BERLIN.

Románia győgszerkiállítását rendezett berlini gazdasági kiállításon. A kiállítást megtekintette Max Seffrin, a Német DK Minisztertanácsának alelnöke, egészségügyi miniszter. A vendég megvizsgálta a kiállított győgszereket, s hangsúlyozta: célszerű román győgszert importálni, együttműködni és kooperálni a román győgszeriparral.

A vendéget Nicolae Ghenea román nagykövet és román szakemberek fogadták.

A kiállítás megforduló német szakemberek szintén élénk érdeklődést tanúsítottak a román termékek iránt.

PNOM PENH.

A Kambodzsai Nemzeti Egyesítőfront tájékoztató iradaja által kiadott közlemények megfogalmazták a népi ellenállás erők az utóbbi kétben a Lon Nol-rendszer patainak, valamint az ar kái és saigoni alakulató mintegy 1100 katonáját t: harkceptelenne. Ugyana az időközben a hazafiak ellenséges katonai jármű semmisítették meg — m: rá a közlemény.

EGÚJABB SPORT

GYENGE JÁTÉK, DE... GYŐZELEM

UTA-Craiovai Universitatea 2:1 (1:1)

UTA stadion, 10 000 néző. Vezető: Rainea Nicolae (Birlad) — Drăghici Ilie és Niță Mirin (mindkettő Bukarest). CSAPA-TOK: UTA: Gornea — Biró, Leretter, Pozsonyi, Brososzy — Axente, Petescu, Domide (a 17. perctől Schepp) — Moț (a 68. perctől Schiopu), Dembrószy, Dumitrescu, UNIVERSITATEA: Oprea (a 28. perctől Filcă) — Niculescu, Mincă, Bitlan, Tană — Strimbeanu, Ivan — Martiović, Neagu (a 77. perctől Dașcu), Oblemenco, Bălan.

GOLLOVOK: Moț (13. perc) és Dembrószy (69. perc), illetve Bălan (1. perc).

SZÖGLETARANY: 11:8 (4:6).

Mérkőzés előtt egyperces vi-
gyazással adóztak a tragikus
hirtelenséggel elhunyt hajdani tá-
logatott labdarúgó, Barbu Steva
emlékének.

A biztos győzelemre számító ha-
zai közönségre hideg zuhanýként
hatott a craiovaiak első percben
elért gólja. Szögletugrás után a
fedezetlenül hagyott Bălanhoz le-
rült a labda, akinek felérés lövése
az alsó sarokban kötött ki. Ezzel
pillanatnyi figyelmetlenség és más
0:1. Ujrakezdés után Axente a ka-
pufát találta el, majd Dumitrescu
hagyott ki gólhelyzetet. Az UTA
jól volt fölünyben, de a crai-
vaiak ellentámadásai voltak vesz-
élyesebbek.

A 13. percben végre megnyi-
gottak a kedélyek (de csak a le-
lőkön!) Dumitrescu másodikjari be-
adására Dembrószy és Moț ugrott
fel, a jobbkezes fejese utat talált
Oprea kapujába: 1:1. Egy perc
mulva Axente meg a kaput s
kicszeltte, de kisodródott, bal lá-
bára jött a labda, és kegyetlen
volt beadni. Moț két lépésről lö-
te mellé a labdát! Az UTA egyre
nagyobb lendülettel küzdött, ce
játéka görsös volt. A védők gya-
nlan pontatlanul szabadítottak fel,
a középpályások és a csatárak eg-
re-másra hagyták ki a helyzeteket.
Moț, Dumitrescu (mindkettő a 27.
percben) és Domide (38. perc) le-
hetett volna gólt.

A MASODIK FÉLIDOBEN

is gátlósan kezdtek a textilyvá-
riak. Axente és Domide többször
is elől felejtkezett, néha valóság-
gal „kettészakadt” a csapat. A crai-
vai középpályások — nem nagy-
nevű, de rendkívül szorgalmas és
munkabíró labdarúgók — jobban
oldották meg véde-támadó felada-
tukat mint az egyre inkább elfá-
radó Domide, és a csak a tamada-
sok szervezésével tördő Axente.
A textilyvári csatárok se nagyon

tündököltek. Dumitrescu (58. perc)
peldaul, két lépésről a kaputál ta-
lálta el. A győztes gól Dembrószy
szemféltességének köszönhető. A
xentével játszott össze, majd a vé-
dőkől lepatanol labdát a kapus
hasa alatt a kapu középebe küld-
te: 2:1.

A mérkőzés irama és színvonala
közepes volt. A plioesti-i győzelem
után a szurkolók csalódottan hagyták
el a stadiont, és csak a győze-
lemnek tudtak maradéktalanul örülni.
Egyetlen textilyvári labda-
rugó sem játszott hibátlanul. Az
Universitateából Strimbeanu, Ivan
és Neagu tűnt ki. Ők is csak azért,
mert hagyták őket játszani... Az
UTA győzelme — a gólhelyzeteket
és a mezőnyfőlnyét véve alapul —
megérdemelt. Ez a játék azonban
kevés lesz a Bukaresti Dinamo le-
győzéséhez! Rainea Nicolae játék-
vezető gyenge formában volt.

A forduló további eredményei:
Jiul-Rapid 1:1 (0:0), Steaua-
Steagul roșu 0:0, Bukaresti Dina-
mo-Farul 2:3 (0:2), Crișul-Ko-
lozsvári Universitatea 2:0 (1:0),
Kolozsvári CFR-FC Argeș 2:1
(1:0), Marosvásárhelyi ASA-Ba-
kói Dinamo 1:1 (1:0), Politehnica-
Petrolul 3:1 (2:1).

A bajnokságban a Rapid (33
pont) vezet az UTA (32), a Steaua
(29), a Jiul (28) és a Bukaresti Di-
namo (27) előtt.

OROSZHEGYI KAROLY

PRONOEXPRESSZ

A július 1-i 27. játékhetén a
következő nyerőszámok huztak
ki az urnából:

I. huzás: 20, 43, 16, 39, 7, 19.
Nyerménýalap: 305 608 lej.
II. huzás: 3, 5, 32, 12, 25, 22,
2, 26.
Nyerménýalap: 270 620 lej.

Külföldi segélyek

anversi Krediet Bank 50 000 belga frankot adományozott. Több cég, belga és román származású állampolgárok 48 000 belga frankot adományoztak.

Ioana Ion Savova román származású bolgár állampolgár 300 levát és takarókat küldött az árvízkarosultaknak.

Elio Gabbugiani, Firenze tartomány elnöke a Giunta nevében 5 000 000 olasz lírát, Pádúa polgármestere 1 000 000 lírát, Enzo Baldassi Párma város nevében 1 000 000 lírát és Paolo di Bartolomeo polgármester Sulmona város nevében 150 000 olasz lírát adományozott.

A párizsi Alsthom elektromechanikai gépgyártó társaság, a lyoni Delle Alsthom társaság, a párizsi általános villamosági társaság és a Cifal társaság egyenként 10 000 frankot adományozott a romániai árvíz sújtotta vidékek megsegítésére.

Maria Barbier brunói lakos a garban ahol dolgozik, 1250 frankot gyűjtött a román árvízkarosultaknak.

Több román származású francia állampolgár, köztük Jean Munteanu, Giry asszony, Vasile Stănescu és Martin Radu, Jean Claude Fasquelle és a Le Havre-i Brunel asszony több mint 2400 frankot adományozott.

A Kothen városi evangélikus szövetség 1326 markát, a Berlin-Lichtenberg-i keresztény ifjúsági szövetség és a hallei Bartholomaeus evangélikus egyházsövetség 4300 markát adományozott.

Az NDK különböző intézményei, vállalatai és állampolgárai, köztük Willy Rutschg, Kuzne Niculina NDK-ban élő román állampolgár, a román származású dr. Laura Schreiber, a berlini Humboldt gyógyszerár összesen 3900 markát adományozott.

Az illetékes nyugatnémet szervek elhatározták, hogy a kölcsön adott vízszűrő készülékek közül meg egyet Romániának adományoznak.

A Friese Coop. szövetséget, a Leeuwardeni (Hollandia) Handelsver. Voor Zaaizand en Pootgoed

10 000 holland forintot adományozott.

Willem Welling, a „Bernard van Leer” holland alapítvány igazgatója magára vállalta egy iskola vagy egy óvoda újjáépítését országunk egyik helységében.

A svédországi egyén segélyegyesület mintegy 4 toma ruhaneműt, a Mentsétek meg a gyermekeket vagardai tagozata pedig 1739 svéd koronát adott.

Román származású arguay-i állampolgárok egy csoportja ruhaneműt és 13 750 peso pénzösszeget adományozott.

Az Interflug, a Német DK légitársaság társasága ígajánlotta, hogy lehetőségei arányban díjmentesen szállítja az NDK-beli honpolgárok által az árvízkarosultak megsegítésére felajánlott tárgyakat.

Német DK-beli intézmények és személyek 11 541 máriát adományoztak a segélyezésre alpra.

Az olaszországi szövetségek és kölcsönös segély országos ligája bejelentette, hogy utnak indította az olaszországi szövetségi tagok által felajánlott győgszerből és

tejtermékekből álló segély első telet.

Grabler Alexander, a göppingi Geschmaw és röntgening Willfoi cég képviselője (Németország SZ 2500 máriát adományozott.

Az angliai British Oxygen három kombinált hegesztő és vőalkatrész-garnitúrát és két elektromos hegesztő transzfórmátort küldött azoknak a gyáraknak, amelyek karokat szenvedtek az árvíz következtében.

A bolognai Fonderia Cereses a Novaresse olasz cég egyből egy millió olasz lírát, a milánói Carni cég 630 000, a marinoi Carni és a bolognai Teleco eg 500—500 ezer, a bolognai Ax e római Fratelli Delfino és a fi-zezi Tecnitalia cég összesen 6 ezer olasz lírát adományozott, las olaszországi cégek és magázemélyek összesen 390 000 lírártettek be.

A japán amatőr testmővegyegyesülete, Matsutaro Kaguchi író és mas inán állampolgárok összesen 286 644 jentóadományoztak.

A nyugat-németországi aditistikák szervezete 9 toma ruhaneműt és élelmiszert adott át Tesváron.

Az ausztriai advotisták rve-
zete 10 550 kilo ruhaneműt, ta-
karót küldött.

(Agers)